

Arrest

nr. 46 652 van 26 juli 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Brugge, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Brugge van 19 april 2010 tot niet inoverwegingneming van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoirie.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. VERHELST, die loco advocaat V. DESMET verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 gericht aan de burgemeester van de stad Brugge een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. Op 19 april 2010 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Brugge de beslissing tot niet inoverwegingneming van een aanvraag om machtiging tot verblijf. Deze beslissing luidt als volgt:

"BESLISSING TOT NIET INOVERWEGINGNEMING

van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

*De genaamde / de persoon die verklaart te heten (R. C.) (...),
van Algerije nationaliteit,
heeft zich op 09.12.2009 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.*

*Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: 8200 Brugge, (...)
Uit de controle op 28.12.2009 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.*

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Met betrekking tot de vraag van verzoeker om het voordeel van de kosteloze rechtspleging te genieten voor het voeren van de procedure wijst de Raad erop dat wat betreft de procedures voor de Raad vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn

2.2. In zoverre verzoeker voorts vraagt om *"het regularisatieverzoek op basis van art. 9bis alsnog in overweging te nemen"*, dient te worden opgemerkt dat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, de Raad optreedt als annulatierechter wanneer hij gevat wordt om uitspraak te doen over beslissingen van de gemachtigde van de burgemeester in het raam van de vreemdelingenreglementering. De Raad beschikt bijgevolg niet over de rechtsmacht om een aanvraag om machtiging tot verblijf *"in overweging te nemen"*.

2.3. De Raad stelt daarnaast vast dat verweerder heeft nagelaten tijdig een administratief dossier neer te leggen. Ingevolge artikel 39/59, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet worden de door verzoeker vermelde feiten derhalve als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.4. Verweerder verschijnt ook niet ter terechtzitting en is evenmin vertegenwoordigd. Blijkens het rechtsplegingsdossier werd hij nochtans regelmatig opgeroepen voor de terechtzitting. Gelet op artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt hij derhalve geacht in te stemmen met het beroep. Deze vaststelling heeft evenwel niet tot gevolg dat de Raad het beroep ook automatisch dient in te willigen wanneer toch blijkt dat de vordering onontvankelijk is of de voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld (cf. RvS 8 november 1999, nr. 83.348; RvS 20 maart 2001, nr. 94.124; RvS 23 januari 2004, nr. 127.366). Een onderzoek van het beroep is derhalve vereist.

2.5. Ambtshalve dient de Raad erop te wijzen dat, luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet, het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder *"middel"* in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoeker beperkt zich in het inleidende verzoekschrift tot het geven van uiteenzetting van zijn situatie, maar blijft verder in gebreke om op duidelijke wijze aan te geven welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel hij geschonden acht. Het verzoekschrift bevat derhalve geen middel zoals voorzien in artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet. Dit vormgebrek kan na het verstrijken van de beroepstermijn niet meer goedgeemaakt worden tijdens het verdere verloop van het geding, zelfs niet wanneer dan middelen worden opgeworpen die de openbare orde raken, of die niet vroeger konden worden opgeworpen (A. WIRTGEN, *Administratieve Rechtsbibliotheek: 10. Raad van State, I. afdeling bestuursrechtspraak, 3. Middelen en het ambtshalve aanvoeren van middelen*, Brugge, die Keure, 2004, 31; R. STEVENS, *Administratieve Rechtsbibliotheek: 10. Raad van State, I. afdeling bestuursrechtspraak, 2. Het procesverloop*, Brugge, die Keure, 2007, 74). Een initieel onontvankelijk verzoekschrift of middel

kan niet meer ontvankelijk worden gemaakt door aanvullingen in een repliekmemorie (RvS 15 mei 1995, nr. 53.240; RvS, 19 februari 2001, nr. 93.387). De verwijzing in de repliekmemorie naar een schending van *"het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel"* en de in dit procedurestuk door verzoeker aangebrachte stelling dat hij *"dreigt (...) het land te worden uitgezet, met een mogelijke schending van art. 3 EVRM tot gevolg"* laten derhalve niet toe het ingediende beroep toch als ontvankelijk te beschouwen.

Het beroep is, gelet op voorgaande vaststellingen, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK